

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

OLOT, 13 de Novembre de 1915

Fulla extraordinària

Preus de subscripció

Olot, any. . . . . 2'50 ptes.

Fora, „ . . . . . 3'00 „

Número solt 10 céntims

Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.

Direcció i administració:

Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigitá

tota la correspondència.

No 's retornen els originals

CAMPANYA ELECTORAL

«Que el fi de la controversia o de la disputa
no sia la victoria, sinó la millora.»

Josep Joubert. Trad. Xenius.

EXPLICACIONS

Una objecció, potser la única, que s'ha oposat, amb apariències de lògica, a nostra campanya electoral i a la candidatura de la Lliga Regionalista és la valentia amb que una i altra s'han manifestat.

Es lo que algunes persones amigues ens han dit: ¿com és que vosaltres essent la primera vegada que preneu part en unes eleccions amb personalitat definida i lliure, no comptant, com no se sàpiga que compteu, amb forces propies suficients per a treure una majoria, teniu l'atreviment de presentar-la i de senyalar-li una actuació municipal de tanta volada?

Una explicació senzilla i absolutament sincera donarà claretat a nostra actitud realment valenta. Explicació que, altrament, ja està indicada en el pensament joubertià qua ha servit de lema a nostra campanya.

Si la Lliga Regionalista fos un nucli polític, rebrot de un partit com tots els altres, amb acció limitada a una aspiració particularista o fragmentaria; si la Lliga Regionalista fos una comunitat política que exigís a sos col·laboradors renunciències i actituds rígides; si la Lliga Regionalista

aspirés a una utilitat exclusivament partidista; si la Lliga Regionalista fos, simplement, lo que s'entén per un partit, o sucursal de un partit, estaria molt posada en raó l'objecció a que ens hen referit, i la present campanya podria ésser calificada d' excessivament optimista.

Però la Lliga Regionalista forma part de una organització que més que un partit és una Escola; i Escola avalada per homes excepcionals, entre els quals s'hi compten eminències en totes les disciplines; per obres de govern que sobrepassen el nivell usual; i, principalment, per l'esperit genuí i autèntic de les més preuades virtuts de la raça catalana.

Aixís, no és de estranyar que quan la nostra Lliga Regionalista s' ha vist lliure, per impuls agè, de les trabes que la tenien encongida, s' hagi manifestat amb unes ansies de vida i de plenitud la força de la qual no rau precisament en el nombre de sos homes, sinó en l' exuberancia de son esperit sadollat de l' essència vivificadora de la Escola a que pertany.

Perxò nostra Lliga Regionalista ha midat les seves forces amb l' optimisme de son esperit, i—

raons d'estrategia apart la explicació de les quals aquí no és necessària— per impuls espontani s'ha entregat a la Ciutat, convensuda de que ses aspiracions en relació amb Ella serfen compartides per tots els olotins, ja que no són incompatibles amb qualsevulla preferència que 's tingui per a idees i sistemes de consciència o de política general.

Perxò, tant la campanya escrita que hem fet en aquestes planes, com la mateixa contextura de la candidatura han tingut una significació eminentment olotina, agena a cap altra significació i compatible amb totes les que fossin sinceres i honrades.

Perxò constatem amb gran satisfacció les moltes adhesions amb que han premiat ja nostre olotinisme, lliure de partidismes i personalismes, mants dignes olotins pertanyents a les més diverses classes socials, i a les més diverses opinions.

I perxò anem confiats a la batalla en la que a hores d'ara ja hem conquerit un lloc preeminent, ja que arreu s'ens considera com els heralds de la Ciutat, com als renovadors, com als ardits defensors de un olotinisme sincer capaç de fer trontollar els artificiosos fonaments de la política de poble, enemiga de tot progrés ciutadà.

I de la mateixa manera que en les lluites armades quan és arribat el moment de donar una batalla decisiva, mentres es pren alè per a la suprema pitrada, s'enlairen els cors ver les regions on figuren els ardents ideals de la Patria; nosaltres en aquest moment en que va a decidir-se la civil lluita, objecte de la present campanya, volem amarar-nos dels càlids effluvis de nostre amor a la Ciutat que s'ens presenta com a imatge de la Patria Catalana.

La Premsa olotina i les eleccions

La premsa local ha parlat, contra la Lliga, de les pròximes eleccions. Però oposant-li, no cap afirmació, no cap programa; oposant-li una negació: no fer política.

Nosaltres havem formulat un programa. Hem declarat allò que correspòn o no al Municipi de resoldre. Hem marcada en una paraula, la nos-

tre opinió sobre l'extensió d'actuació municipal, i 'ls límits negatius d'aquesta actuació.

D'aquesta faisó som contraris de tota vaguetat política. Però si diguéssim, perxò, que som enemics de la política, demostraríem que tenim d'ella una concepció de vaguetat o, pitjor, de vacuïtat. No, no 'n tenim una concepció estreta. ni pessimista. Comprenem les paraules den Puig de la Bellacasa a sos electors de Barcelona, les quals tal volta passen incompreses dels nostres col·legues; diuen: «La nostre significació fa que no anem a l'Ajuntament a fer sols administració, com si es tractés d'una casa de comerç. Farem també política».

Però de tan incompreses, raríssimes els deuen sonar aquelles paraules den Cambó, a la Sala Imperi: «Totes les eleccions, qualsevol que sigui el seu objecte, qualsevol que siguin els càrrecs qu'han de proveir, sempre tenen un caràcter polític».

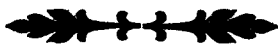
¿Es combat la política en pro del cinisme polític, en el mateix sentit que's votaria un diputat només per la carretera que promet, sens tenir en compte cap més cosa; és un localisme estretíssim, només propi d'un poble que no s'entera ni l'interessa res del que passa fora del cercle de muntanyes que 'l voltent? No podem fer a la premsa olotina la poca honor de creure-la posseïda d'aquella míop apetició de millora.

Quan es demana el vòt, convé que 's mostri a l'elector al menys un índex de programa, i que'l presenti un grup polític perquè hi hagi una responsabilitat.

Però l'actitut de la premsa local s'explica tenint en compte una certa aversió rezelosa contra tota organització, contra qualsevol col·laboració veritable, contra qualsevol responsabilitat veritable...

Sense comprendre que aquella incapacitat per a la col·laboració és un senyal predecessor, inequívoc, de la xorquíia de l'esforç individual.

Gloses a les màximes de nostra política

La Lliga, dins del Municipi, aspira, exclusivament, a governar tan bé com s'apiga per honra i profit d'Olot. Votar els candidats de la Lliga és votar per la honra i el profit d'Olot.

La Lliga Regionalista d'Olot, al escullir i proposar determinades persones per a concellers del nostre Municipi, havia de tenir en compte que elles concretenessin en si honradesa i diligència; car eixes excelses qualitats són indispensables sempre en tota actuació, per a aconseguir els òpims resultats que de llur efectivitat té dret a esperar-ne la ciutat.

Aixís creiem ho ha fet la cívica entitat política, i per aixó pot crear-se l'aforisme: *Votar els candidats de la Lliga, és votar per l'honra i profit d'Olot.*

Qui, al donar el vòt, sacrifica l'interés de la Ciutat a un profit particularista, fa una defraudació difícil de reparar.

El vòt és una de les externes manifestacions del pensament. En el pensament hi viu l'idea, que en els esperits equilibrats sempre serà noble i honrada. Honrada i noble és l'idea política que mira al bé de la comunitat política i la que repugna al interès individualista. La contrària reporta fatalment greus perjudicis que extorsionen i alteren l'equilibri de la república.

Veieu aquí perquè 's recomana la sujecció a la noblesa i equanimitat de l'idea, i en sa conseqüència, en el cas particular de l'immediata lluita electoral, la suma de sufragis per als que han de representar en els comicis municipals la idea benèfica per a la generalitat.

El més gran desig d'un poble és d'ésser governat; la seva més gran fortuna, d'ésser ben governat.

JOUBERT.

En la màxima precedent se 'ns dóna a entendre que no n'hi ha prou amb que un poble sigui governat, sinó que és precís que'l governant dirigeixi, amb tota la perfecció possible, les multituds cap al bé. Però per aixó és indispensable que'ls homes que han d'exercir la suprema direcció d'un poble, reuneixin certes condicions morals, sense les quals no's pot governar. Ben governar és justícia, administració, col·laboració i sinceritat política. D'aquí que 'ls individus que junts formen la comunitat que ha d'ésser dirigida, tenen la obligació d'elegir persones que siguin verament aptes per a ben governar.

L'elector que procedeix en contra d'aquesta norma, no deuría formar part de la societat política.

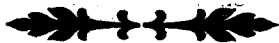

En el dubte de saber qual és la opinió més veritable, cal escullir la més honesta.

JOUBERT.

Tots els credos polítics tenen, aparentment, un mínim de bondat que a molts els serà difícil distingir. Per a substituir aquest defecte de cultura, és millor esbrinar quins són els homes que defensen i propaguen llurs idees dintre la política, els graus de civisme que reuneixen i la forma en que practiquen llurs opinions. I aixó no solzament en referencia a l'actuació pública de cada hú, sinó també en tot lo que 's pugui tenir esment de són actuar en la vida privada.

Obrant aixís, l'individu desfarà el dubte i vindrà en coneixença clara de quina és l'opinió més honesta, i aquesta serà la que més en realitat produirà el benestar que ha d'apetèixer.

ELECCIONS MUNICIPALS

CANDIDATURA DE LA LLIGA REGIONALISTA

DISTRICTE I

D. CANDI AGUSTI I TRILLA

metge i propietari

D. JOAN PRAT I SACREST

banquer i propietari

DISTRICTE II

D. TOMAS HOSTENCH I NAVARRO

Industrial

DISTRICTE III

D. RAMÓN BUCH I ESPONA

comerçant

DISTRICTE IV

D. RAMÓN BRETCHA I DORCA

Industrial

D. JOAQUIM DANÉS I TORRAS

Doctor en Medicina i propietari

D. MIQUEL LEGARES I SARGATAL

Industrial i propietari